

اجتماعی برای مجموع منطقه و فراتر از خوانسار، همگی از فعالیت‌های خالصانه ایشان است.

از جمله این خدمات ماندگار، احیای موقوفات و احداث و بازسازی حسینیه‌ها و مساجد و نیز توسعه و ترمیم بقاع متبرکه و بزرگداشت امامزادگان لازم‌التعظیم در شهرستان خوانسار و مناطق اطراف آن است.

زنده نگاهداشتن این چشمه جاری و میراث جاودان در زندگی آن عالم فزانه، عرصه‌های دیگری نیز، ظهور و بروز داشت؛ در زنده کردن نام برخی از رجال و بزرگان خوانسار و بازسازی مرقد و مزار آنها و نیز انتشار آثار به‌جامانده از آنان و همچنین احیای موقوفات و رقیبات منتسب به آنها، احیای موقوفاتی پیرامون اقامه شعائر مذهبی از جمله تعظیم شعائر حسینی و فاطمی و مهدوی و برگزاری مجالس توتیل به اهل‌بیت عصمت و طهارت ^{علیهم‌السلام} و نیز برگزاری مجالس قرائت قرآن همراه با افطاری در ماه مبارک رمضان، تلاش وافر و سعی قابل توجهی داشت.

در همین زمینه، می‌توان به اهتمام در حفظ و نگهداری مصاحف شریف وقفی و نیز کتب حدیثی و تفسیری و دیگر کتاب‌های علمی اشاره نمود که علاقت وقف بر آن وجود دارد.

• **ویژگی‌های اخلاقی و شخصیتی ممتاز**

تواضع و ساده‌زیستی و دوری از تشریفات در عین پاکیزگی، رعایت مسائل بهداشتی و حفظ محیط زیست و پیش‌قدم در ارائه خدمات زیست محیطی برای اقامه مردم، اخلاص در عمل و گمنامی و انجام خدمات عام‌المنفعه بدون هیچ‌گونه چشم‌داشتی، تلاش و جدیت همراه با توکل عمیق به ایزد متعال، تعظیم شعائر مذهبی و حسینی و توشل به اهل‌بیت عصمت و طهارت ^{علیهم‌السلام} و ترویج معارف حقّه الهیّه، اعتقاد عمیق به اصول توحید و معاد و ایمان به امامت، همه از صفات بارز زندگی سراسر بابرکت و نمونه‌ای از کمالات و فضائل ایشان به حساب می‌آید.

عجیب اینکه ایشان در عین صلابت و سخت‌گیری نسبت به اجرای قوانین و آئین‌نامه‌ها و اعتقاد به اصل مسلم نظم در تمامی امور، بسیار با محبت و عاطفه و مهربان و دلسوز بود و در قضای حوائج و رفع گرفتاری مردم و احسان به والدین؛ حتی در سنین پیری و نیز ملاطفت با خانواده و فرزندان و نوادگان و بستگان و محارم پیش‌قدم بوده و الطاف و محبت‌های‌شان زبان‌زد بود.

• **عروج آسمانی**

بالأخره با ابتلاء به بیماری طاقت‌فرسانی در هشتاد و دو سالگی، عصر روز جمعه چهارم فروردین ۱۳۹۶ مطابق با بیست و پنجم جمادی‌الثانیه ۱۴۳۸ در شهر مقدس قم، دعوت حق را لبیک گفت و بار سنگین مصیبت بر سر خانواده و مریدان ایشان فرود آمد.

جمعیت مراجع عظام تقلید، مقامات عالیرتبه نظام، صاحبان مناصب لشکری و کشوری و شخصیت‌های علمی و مذهبی کشور، درگذشت این شخصیت خدم و مخلص اهل‌بیت ^{علیهم‌السلام} را تسلیت گفتند.

پیکر شریف ایشان پس از تشییعی کم‌نظیر در قم المقدسه، خوانسار، کربلای معلّی و نجف اشرف، با اقامه نماز توسط آیت‌الله جوادی آملی در صحن حرم مطهر حضرت معصومه ^{علیها‌السلام} و آیت‌الله جوهری نجف اشرف، صبح روز چهارشنبه نهم فروردین مطابق با آخرین روز از ماه قمری، در وادی‌السلام نجف اشرف جنب مقام حضرت صادق ^{علیه‌السلام} و حضرت ولی‌عصر^{علیه‌السلام} طبق وصیت شریفش به خاک سپرده شد.

تشییع بی‌نظیر پیکر ایشان در قم و خوانسار، با اینکه ایام تعطیلات نوروز بود و نیز تشییع در نجف اشرف، با اینکه ایشان هیچ علقه‌ای در آن شهر نداشت که اسناد تمامی آنها موجود است، مجالس بزرگداشت متعدد در بلاد خصوصاً قم المقدسه در حدّ مجالس بزرگان از مراجع آن هم دو مرتبه و هر دوبار در مسجد اعظم با شرکت کثی و کیفی بزرگان حوزه، همه حکایت از این جنبه اخلاقی آن بزرگوار دارند!

درگرامی‌داشت یاد و خاطره آن فقید سعید و پاسداشت خدمات علمی و اجتماعی ایشان، مجالس تحريم و تکریم متعدد در شهرهای خوانسار، تهران، قم، مشهد مقدّس، نجف اشرف و حتی دیگر بلاد خارج از کشور نظیر کراچی، اسلام آباد، لاهور، کیپ‌تاون آفریقای جنوبی، نیویورک، شیکاگو و دیگر شهرهای داخل و خارج برگزار گردید.

حضور چشم‌گیر مراجع عظام تقلید، اعظام و اساتید مکرم حوزه‌های علمیه، فضلا و طلاب، هیئات مذهبی و مؤمنین عزادار از قم و خوانسار و دیگر بلاد و مسئولین و مدیران محترم، در مجالس یادبود آیت‌الله ابن‌الرضا بسیار قابل توجه بود!

در دوران اخیر خاندان ابن‌الرضا، نظیر دیگر بیوت علمی و عریق این شهر مذهبی، به‌سهم خود ادای دین و وظیفه کرده‌اند. جدّ ارجمند آن فقید سعید، آیت‌الله سیدمحمود رضوی معروف به ابن‌الرضا و والد گرامی‌شان آیت‌الله سید محمدعلی ابن-الرضا هرکدام با تلاش و کوشش وصف‌ناپذیر در این مجاهدت الهی سهیم و شریک بوده‌اند.

افاکیست که ندانند، سهم آیت‌الله فقید سیدمهدی ابن‌الرضا در ایجاد این بستر و موقعیت خصوصاً در نیم‌قرن اخیر به‌نحو شاخص و مورد توجه بوده است؟

• **مطلبی که کمتر به آن پرداخته شده‌است:**

اینک که روح آن بزرگ‌مرد در اعلی علّیین قرار گرفته و مهمان باب مدینه علم نبیّ امیرالمؤمنین علی ^{علیه‌السلام} در وادی‌السلام نجف اشرف است و در بین ما حضور ندارد، با طبیب خاطر می‌توان از یک عمر تلاش‌های صادقانه و خالصانه وی نام برد و اگر از آن یاد نماییم، حقّاً جفا در حقّ بزرگان و تاریخ گذشته خودمان است!

و امام صادق ^{علیه‌السلام} و خادمان حضرت بقیّة‌الله الأعظم ^{علیه‌السلام} بود.

یکی از کارهای بزرگ ایشان، تأسیس حوزه علمیه حضرت ولی‌عصر ^{علیه‌السلام} خوانسار، با همکاری و همراهی والد معظم‌شان آیت‌الله سید محمدعلی ابن‌الرضا بوده است.

اندیشه تأسیس حوزه علمیه در این شهر، مربوط به سالیان پاییانی دهه چهل شمسی بوده و در آن زمان برای اینکه دولت وقت، فعالیت ایشان را محدود یا تعطیل ننماید، در سال ۱۳۵۲ شمسی حوزه علمیه حضرت ولی‌عصر ^{علیه‌السلام} خوانسار را در دفتر ثبت شرکت‌های غیرانتفاعی به ثبت رسانید و برای نظارت عالیه یک مجتهد جامع‌الشرایط ـ که از مواد اساسنامه تأسیس حوزه بوده ـ از آیت‌الله‌العظمی حاج سیداحمد خوانساری درخواست نمود تا به‌عنوان مؤتس معظم، نظارت عالیه داشته باشند و معظم‌له نیز آیت‌الله حاج سید محمدعلی ابن‌الرضا را به‌عنوان نماینده تام‌الاختیار خود در وکالتی رسمی با تمام حدود و اختیارات در آن حوزه مشخص نمودند و پس از رحلت معظم‌له، مراجع عظام دیگر تاکنون، همان وکالت را با همان حدود و اختیارات تنفیذ و تأیید نموده‌اند.

- مدیریت راهبردی در حوزه‌های علمیه حضرت ولی‌عصر ^{علیه‌السلام}**

این حوزه – که از زمره حوزه‌های سرآمد کشور است- از سال ۱۳۵۶ فعالیت علمی خویش را با پذیرش طلاب مستعد آغاز نمود و بحمدالله از معاهد بزرگ آموزشی هم، از جهت برنامه مدوّن علمی و هم از حیث ساختمان و بنا بوده به‌گونه‌ای که با شکرگزاری به درگاه ایزد متعال خروجی‌های آن تنها در جای جای کشورمان می‌درخشند و مشغول ادای وظیفه خویش هستند؛ بلکه در کشورهای مختلف از پنج قاره جهان، درخشان و مشغول فعالیت هستند.

از جمله نکات قابل توجه در این حوزه، وسواس عجیب جناب مؤتس در انتخاب استاد برای آموزش طلاب حوزه است و اساتید مبتز و طراز اوّل در رشته مربوطه را انتخاب و به مدرسه دعوت می‌کنند؛ همان‌گونه که در انتخاب طلبه برای این مرکز آموزشی نیز، دقّت‌های لازم را اعمال می‌نمایند. امید آنکه تمامی آنها به مقاصد عالیه و اهداف مقدّس خویش نائل گردند.

در این حوزه علاوه بر بهره‌گیری از امکانات روز در حدّ مقدورات و تمکّن و ایجاد فضاهای مورد نیاز، کتابخانه‌های چاپی و نسخ خطّی و سنگی و مرکز محققان و دیگر فضاهای مورد نیاز ایجاد شده تا علاوه بر استفاده طلاب و فضایی حوزه، طالبان و محققان نیز بتوانند، در فضایی آرام، تحقیقات خویش را به سرانجام برسانند.

- تأسیس صندوق قرض‌الحسنه**

همزمان با تأسیس این حوزه علمیه مبارکه، دو مرکز دیگر را نیز از مراکز تحت پوشش آن حوزه قرار داد؛ یکی صندوق قرض الحسنه حضرت ولی‌عصر ^{علیه‌السلام} با دو شعبه مجزّأ در خوانسار و تهران، جهت ارائه خدمات مطلوب به متقاضیان و نیازمندان بدون اخذ هیچ‌گونه کارمزدی و دیگری مؤتسه خیریه حضرت ولی‌عصر ^{علیه‌السلام} وابسته به حوزه علمیه، جهت ارائه خدمات به ایام و مستمندان که هردو مؤتسه نیز بحمدالله تاکنون خدمات شایانی را ارائه نموده‌اند.

- خدمت‌گزار صادق و شهرت‌گریز**

ایشان از شهرت و نشان شدن، تنفّر شدیدی داشت و تمام فعالیت‌های اجتماعی خود را با شهرت‌گریزی تمام و بدون سر و صدا، خالصانه و فقط برای رضای خدا انجام داد و چه‌بسا بسیاری از همشهریانش ندانند که این‌گونه خدمات از تلاش‌های خالصانه ایشان باشد!

حتی در کتاب قیّم و ماندگار «ضیاء‌الأنصار» که شناسنامه فرهنگ دینی دیار خودش بود، حاضر نگردید، ترجمه و بیان شرح زندگانی خود هرچند به‌صورت مختصر را در مقدمه آن ذکر نماید؛ با اینکه نوع اصحاب تراجم و رجال در تألیفات خویش، نام و حالات خود را نیز به‌عنوان زندگینامه خودنوشت یا عناوین دیگر ذکر می‌نمایند.

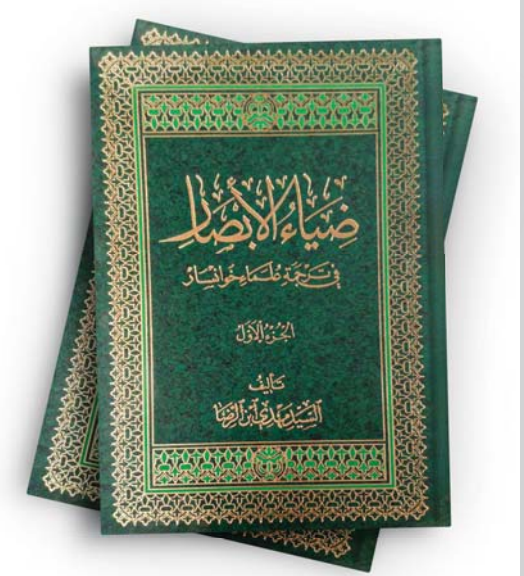
- زندگینامه و شخصیت علمی**

عالم عامل، خادم مخلص اهل‌بیت عصمت و طهارت ^{علیهم‌السلام} و شخصیت خدم به مؤمنین، آیت‌الله آقای حاج سیدمهدی ابن‌الرضا (ولادت: اسفند ۱۳۱۴ ؛ وفات: فروردین ۱۳۹۶) در خانواده‌ای متولّد گردید که به‌گواهی اسناد و مشجرات(اوراق) قریب دویست و پنجاه سال سابقه سیادت و شرافت و علم و آقانی در آن وجود دارد.

خاندان معظم ایشان که به خاندان رضوی شهرت داشته‌اند، از بیوت ریشه‌دار و اصیل علمی بوده‌اند و عده‌ای از علما و دانشمندان دو سه قرن اخیر، منسوب به این خاندان می‌باشند و چهار نسل قبل از آن فقیه فقید، همانند خودشان همگی از عالمان بزرگ و دانشمندان شاخص و مورد توجه و ملجأ قاطبه اهل بلد بوده‌اند!

ایشان دارای شخصیتی جامع بود و چون در حوزه‌های مختلف فکری صائب داشت؛ لذا شخصیت علمی آن مرد بزرگ، تحت‌الشعاع دیگر زوایای زندگی ایشان از جمله فعالیت‌های اجتماعی قرار گرفته است.

آیت‌الله فقید حاج سیدمهدی ابن‌الرضا، پس از بیست و پنج سال خوشه‌چینی در نزد بزرگان حوزه مقدّسه قم؛ از جمله آیات عظام و اعلام: سیدحسین بروجردی، سید محمدباقر سلطانی بروجردی، شیخ محمّد مجاهدی تبریزی، سیدروح‌الله موسوی خمینی، سیدمحمّد محفّق داماد، میرزا ابوالفضل زاهدی قمی، سید محمدحسین طباطبائی، شیخ محمدعلی اراکی، سید محمّدرضا موسوی گلپایگانی، شیخ مرتضی حائری یزدی و دیگر بزرگان ^{علیهم‌السلام}، به وطن مألوف خویش مراجعت نمود.

- بازگشت به زادگاه و تأسیس مدرسه علمیه**

دو ماجرا در مراجعت ایشان از قم و بازگشت به خوانسار تأثیرگذار بود.

یکی مشکلائی که برای والدین ایشان خصوصاً پدرشان به‌جهت ضعف مزاج و کسالت‌های متعدّد به وجود آمده بود و آن عزیزان بی‌تاب حضور فرزند در نزد خود بودند؛ هرچند فرزندشان در ایام تعطیلی حوزه یا در برخی از فرصت‌های سال در کنارشان بود؛ اما آنچه باعث بر مراجعت ایشان شد، همین تنهایی و بی‌تابی آنها بود.

دیگری حادثه پاره شدن پرده چشم‌شان در اثر تصادف و پس از آن، افتادن از چند پله قدیمی به‌جهت تاریکی شب که بر اثر آن، پس از عمل جراحی و استراحت پنجاه روزه در دوران نقاهت برای ترمیم آن و دیگر مسائل، ایشان از مطالعه و تحقیق و بررسی مطالب علمی محروم گردید.

روی همین جهت ایشان به فکر افتاد، حال که دیگر نمی‌تواند فعالیت علمی داشته باشد، پس در عرصه دیگری به خدمت خود ادامه دهد و آن، تأسیس حوزه و تربیت شاگردان مکتب امام باقر